

Страшний черв'ячок

Василь Сухомлинський

Жив собі на світі хлопчик. І був він дуже ненаситний. Іде раз вулицею, бачить — продають морозиво.

Став він і думає: "Якби оце мені хто дав сто порцій морозива — ото було б добре".

Підходить до школи. Аж у тихому безлюдному провулку його наздоганяє сивий-сивий дідусь і питає:

— Це тобі хотілося мати сто порцій морозива? Хлопчик здивувався. Та якось оговтався від розгублення й каже:

— Так... Але якби ж хто дав грошей...

— Не треба грошей, — промовляє дідусь. — Он за тією вербою — сто порцій морозива.

Дідусь іщез, мовби й не було його. А хлопчик як заглянув за вербу, то й портфель із книжками випустив з рук.

Під деревом стояла скринька з морозивом. Хлопчик мерщій порахував. І налічив рівно сто пакуночків, загорнутих у срібний папір.

Від жадоби у хлопчика руки затремтіли. Він з'їв одне, друге, третє морозиво. Та більше не подужав, бо в животі заболіло.

"Що ж його робити?" — думає він.

Виклав із портфеля книги, заховав їх під вербою. А натомість напхав блискучих пакуночків. Та всі не вмістилися.

Так жалко було залишати їх, що хлопчик аж заплакав. З'їв ще два пакуночки і почвалав до школи.

Поки доплентався й зайшов до класу, морозиво почало танути. І з портфеля потекло молочко.

Промайнула думка: "А може, віддати морозиво товаришам?" Але цю думку відігнала його пожадливість: "Хіба ж можна таке добро комусь віддавати?"

Сидить собі хлопчик над портфелем, а з портфеля тече й тече. І думає ненаситний: "Невже таке багатство пропаде?"

Хай подумає над цією казкою й той, у кого десь у душі поселився маленький черв'ячок — пожадливість. Це дуже страшний черв'ячок.